

СТАН СФОРМОВАНOSTI КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

Волкова Н.М., Толокова Т.І.

Тернопільський державний медичний університет ім. І.Я. Горбачевського,
м. Тернопіль

Серед професійних компетенцій медичного працівника важливе місце відведене комунікативним навичкам (Андреева И. Н., 2011; Johnson D.R., 2015). Передумовами звернення уваги на комунікативну складову медичного процесу стало розуміння медицини як сфери надання послуг. Пацієнти обізнані щодо своїх прав, належної якості і результатів медичного обслуговування. Відбувається недооцінка медпрацівниками психічної складової соматичного захворювання і переоцінка технічних можливостей медицини. Водночас, набуває все більшого поширення використання в навчанні тестових форм контролю знань, що негативно позначилося на розвитку комунікативних здібностей студентів, можливості вільно висловлювати свої думки, передавати інформацію (Асимов М.А., Марданова Ш.С., 2014; Debbi R. Johnson, 2015).

Нами здійснене психологічне тестування серед іноземних студентів-охочих із застосуванням англomовного психологічного опитувальника, розробленого в США. За допомогою психологічного тестування ми оцінювали здатність передавати інформацію, вміння слухати, вміння встановити зворотній зв'язок у спілкуванні, здатність до емоційної взаємодії. Виявилось, що серед усіх форм комунікативної взаємодії у студентів I курсу медичного факультету найгірше розвинуте вміння слухати. Варто також звернути увагу на суттєву індивідуальну варіабельність у результатах тестування.

Таким чином, ефективно вплинути на формування комунікативних навичок у студента можливо в процесі індивідуального спілкування і за допомогою виконання студентом персонально підібраних завдань. Доцільно створювати набори ситуаційних задач для індивідуальної роботи, за принципом кейс-методу, спрямовані на тренування конкретних елементів процесу спілкування, відповідно до певних професійних ситуацій, які типові для роботи практичного лікаря.